

РЕШЕНИЕ

№ 8963

гр. София, 14.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **7223** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-чл.178 АПК във вр. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на „ЕКО ПАРТНЪРС“ АД, с ЕИК[ЕИК], подадена от прокуриста А. С., срещу Решение №72 от 08.07.2024г. на главния секретар на Изпълнителната агенция по околна среда (ИАОС).

С оспореното решение е разрешен достъп до обществената информация, посочена в Заявление с вх.№ЗДОИД-34 от 18.06.2024г., препратено по компетентност от МОСВ към ИАОС, като е определен срок за предоставянето ѝ не по-рано от края на първото тримесечие на 2025г.

Жалбоподателят „ЕКО ПАРТНЪРС“ АД оспорва решението в цялост, но излага конкретни аргументи само по отношение на срока за предоставяне на информацията. Твърди, че търсената информация е налична при задължения субект, тъй като се събира и обработва регулярно, поради което определеният срок за предоставянето ѝ е в нарушение на императивната разпоредба на чл.20, ал.2 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС), специален по отношение на ЗДОИ. Претендира разности.

Ответникът - главният секретар на Изпълнителната агенция по околна среда, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В. М., оспорва жалбата като недопустима, евентуално - като неоснователна. Счита, че актът е позитивен за жалбоподателя, поради което няма правен интерес от оспорването му. Сочи, че към момента на издаване на акта наличната информация не е обработена и верифицирана, поради което не може да бъде предоставена в официален вид. Въпреки това, органът е

признал правото на достъп до нея и е указал на заявителя кога може да бъде предоставена. Излага аргумент, че предоставянето на данни, които още не са статистически обработени и обобщени, може да доведе до предоставяне на невярна информация. Претендира разности.

Съдът, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Жалбоподателят е подал Заявление за предоставяне на достъп до обществена информация с вх.№ЗДОИД-34/18.06.2024г. до министъра на околната среда и водите (МОСВ) във връзка с публичните данни относно вноса и износа на отпадъци на територията на Република България за 2023г. Заявлението е препратено по компетентност на Изпълнителната агенция по околната среда и водите в частта му п от.2 – т.4.

По т.2 от заявлението се иска подробна справка, съдържаща данни за количествата изнесени отпадъци за рециклиране за периода на цялата 2023г.

По т.3 от заявлението се искат данни за броя на предприятията, които са рециклирали през 2023г. отпадъци с кодове 15 01 01 (хартиени опаковки и картон) и 19 12 01 (хартия и картон), внесени на територията на Република България от страни на ЕС и/или трети страни.

По т.4 се иска информация за общото количество на рециклираните от предприятията по т.3 отпадъци с кодове 15 01 01 (хартиени опаковки и картон) и 19 12 01 (хартия и картон), внесени на територията на Република България от страни на ЕС и/или трети страни.

Заявлението е разгледано от главния секретар на ИАОС, оправомощен със Заповед №396/14.11.2022г. да взема решения по ЗДОИ.

С оспореното решение главният секретар на ИАОС е предоставил пълен достъп до търсената информация, като е приел, че тя е обществена, не е класифицирана и не представлява защитена тайна. Посочил е, че годишните отчети за дейности от предприятията за дейностите с отпадъци се предоставят ежегодно в срок до 31 март на следващата година – т.е. информацията за 2023г. е постъпила в ИАОС до 31.03.2024г. и се очаква да бъде обработена и обобщена не по-рано от края на първото тримесечие на 2025г. поради необходимото технологично време за обработка на постъпилата от предприятията информация.

С писмо от 06.12.2024г. и в съдебното заседание ответникът пояснява, че подадената от предприятията информация се обработва във формата на Националната статистическа програма, който е съобразен и с изискванията на Евростат. Проектът на Националната статистическа програма се внася ежегодно от Министерския съвет в 14-дневен срок след обнародването на Закона за държавния бюджет. Към постановяване на административния акт, както и към момента на съдебното заседание, все още липсва одобрена Национална статистическа програма, поради което данните не могат да бъдат верифицирани.

Правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Жалбата е процесуално допустима като подадена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е неблагоприятно засегнато от акта и съответно има

правен интерес от оспорването му, в преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК във връзка с чл.40, ал.1 от ЗДОИ.

По основателността на жалбата

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. Законосъобразността на акта се преценява по всички основания съгласно чл.146 от АПК.

1. Изпълнителният директор на ИАОС е задължен субект по смисъла на ЗДОИ. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на делегираните му правомощия по реда на чл.28, ал.1 от ЗДОИ.

2. При издаването на акта не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Доколкото в него са изложени фактическите и правните основания за издаването му, актът отговаря на нормативните изисквания за форма и съдържание.

3. Актът е в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

По отношение на характера на информацията и разрешаване на достъпа до нея няма правен спор. Спорът се свежда до срока за предоставянето ѝ.

Относно достъпа до информация за околната среда Законът за опазване на околната среда (ЗООС) е специален по отношение на ЗДОИ. Разпоредбата на чл.20, ал.2 от ЗООС определя 14-дневен срок за предоставяне на информацията, считано от датата на уведомяване на заявителя за решението, с което му се разрешава достъп до информацията.

Жалбоподателят не оспорва липсата на Национална статистическа програма, но счита, че тя не е условие за предоставяне на исканата информация, тъй като данните са предоставени от обработващите предприятия и са налични при ответника.

Възражението на жалбоподателя е неоснователно. Видно от текста на заявлението, поисканата информация е във вид на подробна справка и обобщени данни. Съдът приема за безспорно обстоятелството, че към датата на постановяване на административния акт не са били налични обобщени данни и не е било възможно да се изготви подробна справка – на практика, търсената информация не е била налична във вид, който е годен да бъде предоставена на заявителя. В производството по ЗДОИ не възниква задължение за административния орган да изготвя нова информация, да създава справки и да обобщава данни, за да отговори специално на поставените въпроси. Ответникът в случая не е бил длъжен да обработи постъпилите данни от преработващите предприятия по някакъв начин, различен от реда и формата на Националната статистическа програма, за да удовлетвори искането на жалбоподателя, още повече, че тогава не би могъл да гарантира верността на информацията. В интерес на жалбоподателя и в съответствие с целите на закона е да се предоставя единствено вярна информация – в случая не може да има разминаване между информацията, която се изпраща от ИАОС в Националния статистически институт и в Евростат, и информацията, която се предоставя на жалбоподателя.

Ответникът е посочил времето, когато се очаква търсената информация да е налична при него, а решението дали да се предостави тази информация не подлежи на последваща преценка и не може да бъде оттеглено от органа. Следователно интересът на жалбоподателя е защитен в достатъчна степен, тъй като той разполага с възможност при бездействие на органа да се обърне отново към него и да поиска изпълнение на решението.

По тези съображения жалбата срещу административния акт се отхвърля.

Разноски:

При този изход на правния спор разноските се поставят в тежест на жалбоподателя.

На основание чл.143, ал.3 от АПК жалбоподателят следва да заплати на ответника възнаграждение за процесуален представител в размер на 100 лева, съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ , приложима във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕКО ПАРТНЪРС“ АД срещу Решение №72 от 08.07.2024г. на главния секретар на Изпълнителната агенция по околна среда
Решението е окончателно.

СЪДИЯ